

Bolesławiec, [REDAKTION] 2022 r.

FB. [REDAKTION]

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Bolesławiec działając na podstawie art. 14 c, art. 14 d i art. 14 j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1540 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku [REDAKTION] z dnia [REDAKTION] 2022 r. (data wpływu do urzędu [REDAKTION] 2022 r. za pośrednictwem ePUP-u) o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa podatkowego, uzupełnionego w dniach [REDAKTION] 2022 r.

- uznaje za nieprawidłowe stanowisko [REDAKTION] zawarte we wniosku z dnia [REDAKTION] 2022 r. (data wpływu do urzędu w dniu [REDAKTION] 2022 r.) uzupełnionego w dniach [REDAKTION] 2022r., że [REDAKTION] nie jest podatnikiem podatku od nieruchomości wobec dysponowania nieruchomością na podstawie decyzji o trwałym zarządzie

UZASADNIENIE

W dniu [REDAKTION] 2022 r. do tutejszego urzędu wpłynął wniosek [REDAKTION] o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości. Wnioskodawca przedstawił we wniosku stan faktyczny oraz własne stanowisko w sprawie. Do wniosku dołączono potwierdzenie zapłaty opłaty za wydanie interpretacji indywidualnej w wysokości 40,00 zł, pismo [REDAKTION] z dnia 29 listopada 2012 r. nr [REDAKTION], decyzję z dnia 6 października 2017 r. [REDAKTION], decyzję z dnia 8 listopada 2012 r. [REDAKTION]. W odpowiedzi na wezwanie z dnia [REDAKTION] 2022 r. [REDAKTION] w dniu [REDAKTION] 2022 r. uzupełniło wniosek podając numer identyfikacji podatkowej i nr REGON. W dniu [REDAKTION] 2022 r. ponownie uzupełniło wniosek dostarczając zaświadczenie o nadaniu numeru identyfikacji REGON, decyzję w sprawie nadania numeru identyfikacji podatkowej, zarządzenie [REDAKTION]

We wniosku [REDAKTION] pisze, że w ramach prowadzonego przez [REDAKTION] – Organu administracji rządowej w sprawach [REDAKTION] w formule partnerstwa publiczno-prywatnego” przygotowana została Ocena Efektywności. Zalecono w niej, z uwagi na rozbieżności w ocenie organów podatkowych, kto jest podatnikiem podatku od nieruchomości w przypadku nieruchomości oddanych w trwały zarząd/użytkowanie, w celu jednoznacznego określenia statusu [REDAKTION] na gruncie podatku od nieruchomości w przypadku dysponowania nieruchomością w formule trwałego zarządu/użytkowania.

██████████, wskazując na art. 1c ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, stosownie do właściwości organu zgodnie z art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, zwraca się z wnioskiem o interpretację indywidualną, poprzez wyjaśnienie czy ██████████, jest podatnikiem podatku od nieruchomości i czy ma obowiązek uiszczać podatek od nieruchomości położonej w Bolesławcu przy ██████████, którą dysponuje na podstawie decyzji o trwałym zarządzie.

Przedstawiono następujący stan faktyczny:

██████████ z siedzibą przy ul. ██████████ jest jednostką budżetową, zaliczoną do sektora finansów publicznych, działająca na podstawie przepisów ustawy ██████████, innych obowiązujących przepisów oraz Statutu.

██████████. Starosta Bolesławiecki na podstawie przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami, oddał w trwały zarząd dla ██████████ nieruchomość gruntową zabudowaną budynkiem, stanowiącą własność Skarbu Państwa, położoną w obrębie ██████████ miasta Bolesławiec przy ul. ██████████, oznaczoną jako działka nr ██████████. Trwały zarząd ustanowiony został na czas nieoznaczony od dnia w którym decyzja stała się ostateczna. Nieruchomość oddana została na cele statutowe ██████████. Decyzją ustalona została opłata roczna z tytułu sprawowania trwałego zarządu. Dla nieruchomości prowadzona jest księga wieczysta ██████████.

W zakresie powyżej wskazanego stanu faktycznego, w ocenie prawnej ██████████ nie jest ono podatnikiem podatku od nieruchomości wobec dysponowania nieruchomością na podstawie decyzji o trwałym zarządzie.

Na prawidłowość powyższego stanowiska wnioskodawca wskazuje następującą argumentację znajdującą jego zdaniem uzasadnienie w doktrynie i orzecznictwie sądowym:

- zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają: grunty, budynki lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym, spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące:

- 1) właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych, z zastrzeżeniem art. 3 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych;
- 2) posiadaczami samoistnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych;
- 3) użytkownikami wieczystymi gruntów;
- 4) posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie:
 - a) wynika z umowy zawartej z właścicielem. Krajowym Ośrodkiem Wsparcia Rolnictwa lub z innego tytułu prawnego, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niestanowiących odrębnych nieruchomości,
 - b) jest bez tytułu prawnego.

Odnosząc ww. przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych do stanu faktycznego opisanego we wniosku należy wskazać, że ██████████ jako jednostka budżetowa nie powinna być uznana za podatnika w zakresie podatku od nieruchomości w przypadku nieruchomości, które otrzymało w trwały zarząd. ██████████ nie posiada bowiem nieruchomości, na podstawie innego tytułu prawnego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy o podatkach i opłatach

lokalnych. Takim tytułem bowiem nie jest trwały zarząd. [REDAKTOWANE] nie wykonuje bowiem władztwa nad przekazanymi w drodze trwałego zarządu nieruchomością i obiektem dla siebie w sposób odpowiadający posiadaniu. Z tego powodu [REDAKTOWANE] nie można uznać za posiadacza udostępnionych na podstawie trwałego zarządu, a w rezultacie za podatnika podatku od nieruchomości. Kwestia czy podmiot publiczny – [REDAKTOWANE] – dysponujący nieruchomością stanowiącą własność Skarbu Państwa w formule trwałego zarządu może być podatnikiem podatku od nieruchomości była przedmiotem sprzecznych interpretacji organów podatkowych. Jednakże w tym zakresie pojawiło się również kilka orzeczeń sądów administracyjnych, które stawały na stanowisku, iż podmiot publiczny (tutaj [REDAKTOWANE]) z tytułu powierzenia mu w trwały zarząd nieruchomości Skarbu Państwa nie staje się posiadaczem jakiegokolwiek prawa podmiotowego o charakterze prawnorzeczowym, jak również jakiegokolwiek innego prawa w rozumieniu cywilistycznym. W świetle orzecznictwa sądów administracyjnych, trwały zarząd jest bowiem jedynie publicznoprawną formą władania nieruchomością przez określoną jednostkę organizacyjną. Przykładowo, w orzeczeniu z 29 listopada 2018 r. o sygn.. II FSK 3229/16 Naczelny Sąd Administracyjny w sprawie dotyczącej trwałego zarządu sprawowanego przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych a Autostrad uznał: „...Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad nie jest podmiotem żadnych praw cywilnych i wykonuje jedynie uprawnienia płynące z własności państwowej. Nawet jeżeli decyzja o sposobie wykorzystania powierzonych jej nieruchomości podejmuje samodzielnie, działa w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa. Jak wskazuje się w doktrynie i orzecznictwie sądowym „trwały zarząd jest administracyjnoprawnym prawem podmiotowym (zespołem uprawnień), jakie uzyskuje jednostka organizacyjna administracji publicznej w drodze charakterystycznej dla działania administracji (decyzja administracyjna) względem nieruchomości – przedmiotu publicznej własności o znaczeniu ekonomicznym (w znaczeniu prawnym jest to własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego) i w celu realizacji zadań publicznych” (por. W. Sobejko, „Charakter prawny instytucji trwałego zarządu oraz instytucji gospodarowania w ustawie o gospodarce nieruchomościami, KPP 2000, nr 1, str. 83). Tym samym zarządcą w swojej merytorycznej działalności związanej z celem ustanowienia trwałego zarządu podporządkowany jest organowi nadrzędnemu – w tym przypadku ministrowi właściwemu do spraw transportu – a w zakresie korzystania z nieruchomości podporządkowany jest właścicielowi, czyli Skarbowi Państwa”. Również w wyroku z dnia 11 lipca 2017 r. o sygn.. akt II FSK 2154/15, sąd wskazał, że Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad nie jest posiadaczem nieruchomości położonych w granicach pasa drogowego autostrady na podstawie innego tytułu prawnego, o którym jest mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad nie stał się bowiem z tytułu powierzenia mu w trwały zarząd nieruchomości Skarbu Państwa posiadaczem jakiegokolwiek prawa podmiotowego o charakterze prawnorzeczowym, jak również jakiegokolwiek innego prawa w rozumieniu cywilistycznym. Naczelny Sąd Administracyjny wywiódł powyższą tezę z analizy przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899) – wskazując, że stosownie do art. 43 ust. 1 tej ustawy, trwały zarząd jest formą prawną władania nieruchomością przez jednostkę organizacyjną. Natomiast z art. 43 ust. 5 ustawy wynika, że nieruchomości stanowiące przedmiot własności lub przedmiot użytkowania wieczystego Skarbu Państwa oddaje w trwały zarząd państwowej jednostce organizacyjnej, a nieruchomości stanowiące przedmiot własności lub przedmiot użytkowania wieczystego jednostki samorządu terytorialnego odpowiedniej samorządowej jednostce organizacyjnej. Art. 45 ust. 1 tej ustawy przewiduje, że trwały zarząd ustanawiany jest w drodze decyzji. Użytkowanie tych nieruchomości realizowane jest zgodnie z zasadami ogólnymi, ustanowionymi w ustawie o gospodarce nieruchomościami.

Ponadto, w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 9 kwietnia 2019 r., sygn. akt I SA/Łd20/19, sąd wskazał, że „czynności zarządu mieniem Skarbu Państwa wykonywane przez trwałego zarządcę, tj. jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej (w tym zawarcie umowy dzierżawy) – uznać należy za czynności samego Skarbu Państwa”. [REDAKTION] nie włada nieruchomościami jako posiadacz lecz jako dzierżyciel co wyłącza ją z kręgu posiadaczy zależnych w rozumieniu art. 338 i art. 336 k.c. zw. z art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

W świetle powyższego stanowiska, [REDAKTION] dysponujące nieruchomością na podstawie oddania jej w trwały zarząd nie może być podatnikiem podatku od nieruchomości nie staje się bowiem posiadaczem nieruchomości należącej do Skarbu Państwa (wykonuje jedynie uprawnienie płynące z własności państwowej).

Wynika to zarówno z pozycji ustrojowej [REDAKTION], które są jednostkami budżetowymi i działają jako *statio fisci* Skarbu Państwa w zakresie powierzonym im w trwały zarząd nieruchomości, jak również charakteru instytucji trwałego zarządu.

Powyższe stanowisko dotyczące charakteru trwałego zarządu należy również odnieść do przypadku dysponowania nieruchomościami, które są użytkowane przez [REDAKTION] [REDAKTION], dysponującego nieruchomością położoną w Bolesławcu przy [REDAKTION] na podstawie trwałego zarządu.

Do opisanego stanu przyszłego zadano następujące pytanie:

[REDAKTION] jest podatnikiem podatku od nieruchomości wobec dysponowania nieruchomością na podstawie decyzji o trwałym zarządzie ?

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, Prezydent Miasta Bolesławiec ustalił co następuje:

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1170 z późn. zm.) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Natomiast zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1170 z późn. zm.) podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące:

- 1) właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych, z zastrzeżeniem ust. 3;
- 2) posiadaczami samoistnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych;
- 3) użytkownikami wieczystymi gruntów;
- 4) posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie:

a) wynika z umowy zawartej z właścicielem, Krajowym Ośrodkiem Wsparcia Rolnictwa lub z innego tytułu prawnego, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niestanowiących odrębnych nieruchomości,

b) jest bez tytułu prawnego, z zastrzeżeniem ust. 2.

Zgodnie z ww. przepisem, podatnikami podatku od nieruchomości są m.in. osoby fizyczne, osoby prawne, **jednostki organizacyjne** [REDAKTOWANE]..., będące posiadaczami nieruchomości lub ich części, albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność **Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego**, jeżeli posiadanie wynika z umowy zawartej z właścicielem, Krajowym Ośrodkiem Wsparcia Rolnictwa **lub z innego tytułu prawnego (decyzja o oddaniu w trwały zarząd nieruchomości)**, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niestanowiących odrębnych nieruchomości.

Nieruchomości lub ich części albo obiekty budowlane lub ich części, stanowiące własność Skarbu Państwa stanowią odrębną kategorię obiektów z punktu widzenia opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Obowiązek podatkowy związany z tego rodzaju obiektami zostaje bowiem co do zasady przeniesiony z ich właściciela na ich posiadacza umownego lub bezumownego.

Decydujące znaczenie dla powstania obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości ma fakt istnienia po stronie oznaczonego podmiotu jednego z tytułów prawnych do nieruchomości wskazanych w ww. artykule. W powołanym przepisie ustawodawca obowiązek w podatku od nieruchomości nałożył na posiadacza nieruchomości lub obiektów budowlanych, stanowiących własność m.in. samorządu terytorialnego, jeśli posiadanie wynika z umowy zawartej z właścicielem, z innego tytułu prawnego lub posiadania bez tytułu prawnego.

W przypadku spełnienia powyżej określonych warunków podatnikiem będzie posiadacz. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych nie definiuje pojęcia posiadania, jednakże skoro w swoich uregulowaniach posługuje się nazwami instytucji z zakresu prawa rzeczowego – takimi jak posiadanie – to brak jest racjonalnych przesłanek do tego, aby pojęciu temu przypisywać inny zakres znaczeniowy aniżeli ten, który wynika z ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywilny.

Treść pierwszego fragmentu przepisu wskazuje jednoznacznie, iż podatnikiem podatku od nieruchomości będzie osoba (fizyczna, prawna lub jednostka organizacyjna), która objęła w posiadanie nieruchomość bezpośrednio od właściciela, tj. w rozpatrywanym przypadku, od jednostki samorządu terytorialnego. Wyjątek od zasady bezpośredniości łączącej podatnika z właścicielem, dotyczy wyłącznie Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa, co wyraźne zostało wyeksponowane w powołanym przepisie. Takie uregulowanie oznacza, iż podatnikiem będzie osoba, której właściciel przekazał nieruchomość w posiadanie (z uwzględnieniem ww. wyjątku) na podstawie umowy.

Znaczenia pojęcia „posiadanie” należy doszukiwać się na gruncie prawa cywilnego, ponieważ termin ten nie został zdefiniowany w ustawie podatkowej. Posiadanie stanowi instytucję prawa rzeczowego, oznaczającą stan faktycznego, polegający na władaniu określoną rzeczą przez posiadacza. Przez władztwo to w literaturze oraz orzecznictwie rozumie się możliwość władania rzeczą; efektywne w sensie gospodarczym korzystanie z rzeczy; efektywne w sensie gospodarczym korzystanie z rzeczy (nieruchomość) nie jest konieczną przesłanką posiadania; dla istnienia posiadania nie jest bowiem konieczne rzeczywiste korzystanie z rzeczy; lecz sama możliwość takiego korzystania.

Kodeks cywilny wyróżnia dwie postacie posiadania: posiadanie samoistne oraz posiadanie zależne. Nie budzi wątpliwości, że analizowany przypadek nie dotyczy posiadania samoistnego z uwagi na zakres tego prawa, jak też z powodu odrębnego uregulowania opodatkowania posiadaczy samoistnych w art. 3 ust. 1 pkt 2 u.p.o.l., jak też nie dotyczy kwestii bycia dzierżycielem przez [REDAKTOWANE]. Dzierżenie jest najczęściej następstwem istniejącego między posiadaczem (w tym przypadku [REDAKTOWANE]), a dzierżycielem rzeczy stosunku prawnego, z tym że istnienie takiego stosunku nie jest konieczną przesłanką dzierżenia. W przedmiotowej sprawie taka

zależność nie istnieje. Przepis art. 338 k.c. stanowi, że dzierżycielem jest podmiot, który faktycznie włada rzeczą za kogo innego. Artykuł 338 k.c. uzależnia bowiem kwalifikację władztwa jako dzierżenia jedynie od tego, czy władztwo to jest wykonywane z wolą władania za kogo innego. W piśmiennictwie podnosi się, że różnica pomiędzy posiadaczem zależnym, a dzierżycielem polega na świadomości i woli tych dwóch osób; o ile bowiem posiadacz zależny włada w swoim imieniu i interesie innym niż własność prawem, z którym łączy się władztwo nad cudzą rzeczą, o tyle dzierżyciel włada faktycznie rzeczą za i dla kogo innego. W przedmiotowej sprawie elementy stosunku prawnego jakie wynikają z zawartej umowy (decyzja o oddaniu w trwały zarząd), nie wskazują, na takie władztwo. Nieruchomość zostaje oddana na cele statutowe [REDACTED].

Zgodnie z art. 336 Kodeksu cywilnego, posiadaczem zależnym jest ten kto faktycznie włada rzeczą jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo na cudzą rzeczą. Kwestie związane z gospodarowaniem mieniem jednostki samorządu terytorialnego i Skarbu Państwa – co do zasady – uregulowane są w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899 z późn. zm.). Z treści art. 18 wynika, że nieruchomości mogą być oddane jednostkom organizacyjnym (m.in. jednostkom budżetowym jakim jest [REDACTED]) w trwały zarząd (decyzja z dnia [REDACTED] nr [REDACTED]), najem i dzierżawę oraz użytkowanie na cele związane z ich działalnością.

Drugi z kolei człon przepisu wskazuje, iż podatnikiem jest jednostka organizacyjna, której posiadanie wynika „z innego tytułu prawnego”. Przez „tytuł prawny”, o którym mowa w omawianym przepisie należy rozumieć m.in. zarząd, użytkowanie (art. 252 k.c.) oraz inne szczególne formy prawne gospodarowania nieruchomościami Skarbu Państwa i jednostki samorządu terytorialnego (por. L. Etel: podatek od nieruchomości, rolny, leśny. Warszawa 2005, s. 167). Przykładem innego tytułu prawnego posiadania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 4 u.p.o.l. jest przekazanie nieruchomości w trwały zarząd jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. „Inny tytuł prawny” (uprawniający do samodzielnego korzystania z nieruchomości) pochodzić winien także od właściciela. Stosownie natomiast do postanowień art. 3 ust. 1 u.p.o.l. (in inito), podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej. [REDACTED] działają w formie jednostek budżetowych. Jednostki budżetowe są jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej powołane przez władzę rządową odrębnymi ustawami dla realizacji zadań państwa. Okoliczność, iż jednostka jaką jest [REDACTED] w obrocie cywilnym nie występuje jako samodzielny uczestnik tego obrotu, nie oznacza że w świetle ustaw podatkowych nie może posiadać statusu samodzielnego podatnika. Skoro jednostka budżetowa posiada w rozumieniu art. 3 ust. 1 u.p.o.l. – podmiotowość prawnopodatkową w zakresie podatku od nieruchomości, a instytucja trwałego zarządu jest przykładem „innego tytułu prawnego” posiadania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 4, to będące taką jednostką [REDACTED] jest podatnikiem podatku od nieruchomości. Swoje władztwo nad rzeczą wywodzi z decyzji ustanawiającej trwały zarząd, wydanej w trybie określonym w art. 45 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

W rezultacie [REDACTED] jest podatnikiem podatku od nieruchomości, któremu oddano nieruchomość w posiadanie na podstawie decyzji o trwałym zarządzie.

Należy zaznaczyć, iż wydając interpretację podatkową organ podatkowy nie może prowadzić postępowania wyjaśniającego, lecz opiera się wyłącznie na faktach podanych we wniosku. Tak więc to od szczegółowości opisu stanu faktycznego podanego przez

Wnioskodawcę zależy stanowisko organu. Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawno-podatkowe tylko wtedy, gdy rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywał się będzie ze stanem faktycznym podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu opisu sprawy przedstawionego we wniosku, wydana interpretacja nie będzie miała zastosowania.

Pouczenie:

Na niniejszą interpretację Wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia interpretacji – (art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.). Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Miasta Bolesławiec (art. 54 § 1 i § 2 cytowanej wyżej ustawy).

Otrzymuje:

1. adresat
2. a/a